

MELDCODE

Inhoud

MELDCODE.....	1
Stap 1: Signalen in kaart brengen en kindcheck.....	1
Stap 3: Gesprek met de cliënt (en/of wettelijk vertegenwoordiger).....	2
Stap 4: Wegen van het huiselijk geweld of de kindermishandeling.....	2
Stap 5: Beslissen: Melden of zelf hulp organiseren?	2
Acute situaties	2
Vastlegging en Dossierplicht	2

De meldcode Huiselijk geweld en kindermishandeling helpt mij als professional met het signaleren en handelen bij (vermoedens van) huiselijk geweld of kindermishandeling en bij psychisch of seksueel geweld en verwaarlozing. De meldcode is bedoeld voor (vermoedens van) fysiek, psychisch of seksueel geweld en verwaarlozing. Binnen de meldcode zijn er duidelijke stappen die ik als zorgprofessional moet weten om goed om te gaan met de meldcode. Hierbij horen ook de afwegingsvragen:

Ik registreer feitelijke signalen (wat ik zie, hoor of concreet merk) zo snel mogelijk in het zorgdossier.

Ik maak hierbij een strikt onderscheid tussen feiten (observaties) en interpretaties (mijn eigen aannames of meningen). Indien van toepassing, leg ik ook signalen van mantelzorgers of derden (het netwerk) vast.

Stap 1: Signalen in kaart brengen en kindcheck

De Kindcheck is onderdeel van de Wet meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling. Doel van de Kindcheck is om meer kinderen in beeld te brengen die ernstig risico lopen mishandeld of verwaarloosd te worden. Klik voor stap 1 (de *kindcheck*) op de homepage.

Stap 2: Collegiale consultatie en Veilig Thuis consulteren

Omdat ik zelfstandig werk, zoek ik bij twijfel altijd collegiaal overleg met een onafhankelijke professional uit mijn netwerk (bijvoorbeeld een casemanager, de huisarts of een collega-zzp'er), uiteraard geanonimiseerd.

Ik neem contact op met **Veilig Thuis (0800-2000)** voor een adviesgesprek. Dit gesprek is in eerste instantie altijd adviesvragend en anoniem (zonder het delen van cliëntgegevens), tenzij de situatie direct acuut is.

Stap 3: Gesprek met de cliënt (en/of wettelijk vertegenwoordiger)

Ik bespreek de waargenomen signalen zo snel mogelijk met de cliënt (en/of de ouders/voogd bij minderjarigen).

Doel van het gesprek: Het uiten van mijn zorgen, vragen naar de visie van de cliënt en nagaan of er bereidheid is tot hulp.

Uitzondering: Ik laat dit gesprek alléén achterwege als er acute signalen zijn dat dit gesprek de veiligheid van de cliënt of mijzelf direct in gevaar brengt.

Stap 4: Wegen van het huiselijk geweld of de kindermishandeling

Op basis van de signalen (Stap 1), het advies van Veilig Thuis (Stap 2) en het gesprek met de cliënt (Stap 3), weeg ik het risico op (herhaling van) huiselijk geweld of mishandeling.

Ik maak hierbij verplicht gebruik van het **Afwegingskader** (is er sprake van acute of structurele onveiligheid?).

Stap 5: Beslissen: Melden of zelf hulp organiseren?

Op basis van mijn weging in stap 4 neem ik een van de volgende twee besluiten:

Optie A: Zelf hulp organiseren of bieden. Er is geen sprake van acute of structurele onveiligheid. De cliënt accepteert hulp en ik kan samen met de cliënt (en eventueel het netwerk/wijkteam) de veiligheid borgen en monitoren.

Optie B: Melden bij Veilig Thuis. Er is sprake van acute of structurele onveiligheid, óf de cliënt weigert de noodzakelijke hulp waardoor de situatie onveilig blijft. Ik doe een officiële melding bij Veilig Thuis.

Let op: Ik informeer de cliënt vooraf over mijn besluit om te melden, tenzij dit de veiligheid direct in gevaar brengt.

Acute situaties

Bij direct, acuut en levensbedreigend gevaar (bijvoorbeeld bij fysiek geweld tijdens mijn aanwezigheid) sla ik het stappenplan over en bel ik direct de politie (**112**). Daarna volg ik alsnog de stappen richting Veilig Thuis.

Vastlegging en Dossierplicht

Alle stappen, overwegingen, uitkomsten van gesprekken en gemaakte afspraken worden door mij nauwkeurig en chronologisch gedocumenteerd in het (beveiligde) cliëntdossier. Dit dossier is AVGproof ingericht.